

דברים במסיבת סיום טיול לגרוזיה יום חמישי 13 אוקטובר 2010

יהושע בנצי השורק כמו יהושע בן נון כבש עמנו בסערה את ג'ורג'יה, הוביל אותנו בחיפוש אחר סודה של המדינה ובדרך בהתלהבות אגב אורחא סטה קצת לטשקנט ולבוכרה היפה.

שרק והצעיד אותנו בגשם זלעפות עם מטריות בפסגות; הביא אותנו אל ביתו של בן הסנדלר בגורי, זה שדרס ברגל גסה ארצות ותרבויות. למדנו הרבה תאריכים, שמות של קדושים ולוחמים בדקונים ומספרים על דתות, אחוזים של חקלאים, של עובדי תעשייה ושל אנשי שירותים... אוי השירותים השירותים, בול פגיעה וסרחון זוועה. ועוד שריקה - המלכות לימין והמלכים לשמאל, משביחים בפורקן את אדמתה של ג'ורג'יה.

ביקרנו בכנסיות, מגזרים, בתי כנסת ובעיר המערות המופלאה, רבי קומות במעבה האדמה, ערש תרבות של המדינה, השוכנת בפסגות מעל מאות מדרגות; למדנו שמלכה יכולה להיות מלך ולג'ורג'ים יש גם כן דוד המלך. בן ציון שרק כמשכוכית בראש העדר ואנחנו אחריו מטפסים עולים בשבילים ואירית שלי התעלפה מחוויות ואיבדה חושים, ומיד התאוששה, חזרה לחיים והחלה לזמר באוטובוס שירים.

והמשכנו לתור את ארץ חמדת המצוקים וההרים עטורי השלגים, ארץ נחלים גועשים, זבת אגסים, ענבים, תאנים ודגים וגם גבינות וחצ'פורים ואז במהלך המסע פגשנו אנשים טובי לב וחמים, שלמרות הדלות יש בהם מן התום והאנושיות בלי רהב, וידענו כי גילינו את סודה של גיזת הזהב - היא ג'ורג'יה המתנערת מקיפאונה.

ותודה לחברי הקבוצה, אנשים אוהבי שיר ושמחה ולבנצי השורק, מדריך דואג ואינטליגנט, סופר וחוקר ולמריקה החמודה ולנהג הלוליין וגם לחברה שרקחה מסלול סובב ג'ורג'יה. ונאמר מדלובה.